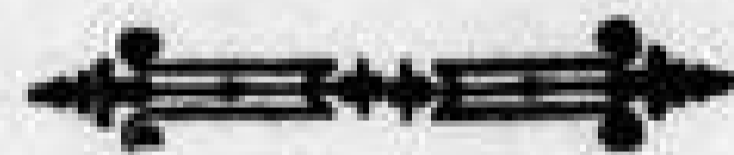

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

- Φ. — Ὅρθρου βαθίος αὔριον μόλις γλυκοχαρέζη,
καὶ πρὶν ἀλέκτωρ, Περικλῆ, τὸ κικίρικου κράζη,
σῆκω ἀπ' τὸ κρεββάτι σου, καὶ λούσου καὶ κτενίσου,
κάμε σταυρόν σου τρεῖς φοραῖς κί' εὐθύς ξανακοιμήσου.
- Π. — Τί ἔννοαίς ;
- Φ. — Δίαν πρῶτῃ πρωτοῦ καλὰ νὰ φέζη.
καὶ πρὶν ἀκόμα, Περικλῆ, κτυπήσουνε ἢ ἔζη,
πλύνε καλὰ τὰ χέρια σου καὶ τῆ συνειδήσοι σου,
'στὴν Ἐκκλησία τράβηξε, κάμε τὴν προσευχή σου,
ζήτησε τὸ σφαιριδίον, βάλε 'στὴν κάλην χέρι,
καὶ τί ποιῶν ἢ δεξιὰ ἢ ἄλλη νὰ μὴν ξέρη·
ρίξε λοιπὸν τὸν ψῆφο σου 'στὸ ἄσπρο κατὰ πρῶτον,
ρίξε τὸν ἴδιον ψῆφο σου 'στὸ μαῦρο καὶ μὲ κρότον,
μὲ ἄλλους λόγους ἔφησε τὸν ψῆφο σου 'στὴ μίση,
κί' εἰς τὸν φωτισμὸν ὁ Θεὸς νὰ πέσῃ ὅπου πέσῃ·
ἂν ὅμως, ὁ μὴ γένοιτο, καθίσῃ μὲς 'στὴν κώχη,
τούτέστι οὔτε εἰς τὸ νὰ εἶδὲν πέσῃ, οὔτε 'στ' ὄχι,
κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς κί' ὑποψηφίων νόμον,
οἱ ψῆφοι ἀκυρόνονται καὶ χύνονται 'στὸν δρόμον.
- Π. — Τί λῆς, μωρέ ;
- Φ. — Σ' ὀρκίζομαι, βρέ Περικλῆ, 'στὸ φῶς μου,
σ' ὀρκίζομαι 'στὰ κόκκαλα τοῦ σεβαστοῦ πατρός μου,
νὰ θέσω τὸν πατέρα μου, νὰ φάω τὸ παιδί μου,
εἰς τὴν σκιάν τοῦ Κοραῆ καὶ εἰς τοῦ Μαυροδήμου,
ὅτι τοὺς ψῆφους, Περικλῆ, τοὺς χύνουσι 'στὸν δρόμον,
κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν καὶ σφαιριδίων νόμον.
- Π. — Μὰ πῶς αὐτό ;
- Φ. — Ξέρω κί' ἐγώ... ἔτσι μοῦ εἶπαν κί' ἄλλοι.
- Π. — Ἀλήθεια ἢ πρωτεύουσα ποιοὺς βουλευτὰς θὰ βγάλῃ;
- Φ. — Κατὰ πεποιθήσειν ἑμὴν καὶ κατ' ἑμὴν ἰδέαν,
ἔχομεν τώρα ἐκλογὴν παραπολύ σπουδαίαν.
'Ἐν τούτοις ἀκουσε καλὰ οἱ βουλευταὶ ποιοὶ εἶναι,
καὶ σκέψου, φίλε Περικλῆ, κί' ἀμερολήπτως κρίνε.
Τὸν γέρο τὸν Καλλιφρονᾶ καὶ τὸν Ἀντώνη πρῶτο,
τὸν Οἰκονόμου δεύτερο ἀπ' τᾶσπρα μὲ κ α ρ φ ὅ τ ο ,
τὸν Βλάχο, τὸν Φιλήμονα, τὸν Καλλιγᾶ, τὸν Ράλλη,
ἀλλὰ καὶ τὸν Γεννάδιον ὁ κόσμος θὰ τὸν βγάλῃ.
- Π. — Ἀμμή τὸν Ρόκο Χοῖδα ἀπιζῶ τὸν ἀφίνεις;
- Φ. — Ἔτσι λοιπὸν 'στὰ κουτουροῦ τοὺς βουλευτὰς μας κρίνεις;
- Φ. — Ὅσο γιὰ Ρόκο, Περικλῆ, ἐγὼ δὲν ἀμφιβέλλω,
ἐγὼ τὸν ἔχω σίγουρο... λέγε κανέναν ἄλλο.
- Π. — Ἀμμή τὸν Πετρέκη ;
- Φ. — Οὐ! κί' αὐτὸς ἔχει μεγάλο ρεῦμα,
ἂν καὶ δὲν ἔκαμε οὐδὲν μέχρι τῆς ὥρας γεῦμα.
- Π. — Κί' ὁ Παναγῆς ὁ Κυριακός ;
- Σ. — Κί' αὐτὸς καλὰ τὴν ἔχει,
γιατὶ τὸν εἶδα μ' ἕνα δὴδὸ 'στὰ Γύφτικα νὰ τρέχη.
- Π. — Ἀμμή ὁ Λεβίδης ;
- Φ. — Οὐ! κί' αὐτὸς τὴν ἐκλογὴν κερδίζει.
- Π. — Ἀμμή κί' ὁ Ψύλλας ;
- Φ. — Οὐ! κί' αὐτὸς παραπολλὰ ἐλπίζει.

- Π. — Ἀμμή ὁ Νταλίκος ;
- Φ. — Οὐ! κί' αὐτὸς χωρὶς ἀμφιβολίαν.
- Π. — Ἀμμή ὁ Ἡπίτης ;
- Φ. — Οὐ! κί' αὐτὸς θὰ ἔβγη μ' εὐκολίαν.
- Π. — Κί' ὁ Τρικκαλιώτης, ναυπηγὸς ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ;
- Φ. — Ἀχούχα! εἶναι σίγουρος κί' αὐτὸς ἐκ τῶν προτέρων.
- Π. — Ἀμμή ὁ Κομιτόπουλος ;
- Φ. — Αὐτὸς δὰ εἶναι κί' εἶναι!
κί' ἂν ἀμφιβάλλῃς, Περικλῆ, σκέψου καλὰ καὶ κρίνε.
- Π. — Μ' αὐτοὶ δὲν εἶναι, βρέ, ὀκτώ, αὐτοὶ 'ναὶ δακαίξῃ...
- Φ. — Καὶ ὅμως ὅλους ὁ λαὸς 'μπορεῖ νὰ τοὺς ἐκλέξῃ.
Φωνὴ λαοῦ, φωνὴ Θεοῦ, καὶ κάτι παραπανῶ.
- Π. — Κί' ἐγὼ δὲν ξέρω, ἀδελφέ, τί διάβολο νὰ κτῶ.
- Φ. — Ὁ λυπηρόν συμπέρασμα φρικτῶν ἀστυιοτήτων!
ἀνάγκη νὰ ψηφίσωμεν ὑπὲρ ἱκανοτήτων.
Δισθάνομαι πραγματικῶς ὀδύνην εἰς τὸ στήθος,
ὅποταν βλέπω ἔμπαθῆς καὶ μεθυμένον πλῆθος
μέσα 'στοῦ δεῖνα βουλευτοῦ νὰ τρέχῃ τὸ σαλόνι
κί' ὁ τὰδε ὑποψήφιος αἰσχρὰ νὰ τοὺς πληρώνῃ·
ὅποταν βλέπω, Περικλῆ, ἀνθρώπους καθὼς πρέπει
νὰ βάζουσι ἀδιάντροπα τραμποῦκο μὲς 'στὴν τσίπη,
καὶ νὰ μὴ συλλογίζεσθαι κανέναν πῶς τὸ κράτος
βεβχίως χαντακώνεται καθ' ὄλον του τὸ πλάτος.
'Ὅποταν βλέπω, Περικλῆ, τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα,
μοῦ ἔρχεται, μὰ τὸ Χριστό, νὰ κράξω εστάσου ναῦτα,
στεῖλε μου μὲ μὰ σουνα σου, ν' ἀφήσω τὴν Ἀθήνα,
καὶ προτιμῶ καλλίτερα νὰ ζήσω μὲς 'στὴν Κίνα·
'Αλήθεια πές μου, Περικλῆ, ἐσὺ ποῖον θὰ ψηφίσῃς ;
- Π. — Τὸν Οἰκονόμου, ἀδελφέ, καὶ μὴν ξαναρωτήσῃς.
- Φ. — Τὸν Οἰκονόμου ;
- Π. — Βέβαια αὐτόν, τὸν Οἰκονόμου.
- Φ. — Μωρέ τί λῆς, ψυχίτσα μου ; αὐτὸ εἶναι 'δικό μου.
- Π. — Ζήτω λοιπὸν τὸ Σύνταγμα, τὸ ἔθνος καὶ ὁ νόμος !
- Φ. — Ζήτω ὁ Ἀριστείδης μας !...
- Π. — Ζήτω ὁ Οἰκονόμος !

Σιδηροδρόμου ἐκδρομὴ
μέχρι Κορίνθου 'στὴ στιγμῇ.

Καὶ ἀνεχώρησε λοιπὸν περὶ ἑνὴν ὥραν
ὁ σιδηροδρόμος Πατρῶν πρὸς τοῦ Ἰσθμοῦ τὴν χώραν,
καὶ μετὰ τριῶρον σχεδὸν λαμπρὰν ἀτμοπορίαν,
ἀφίκετο 'στὴν Κόρινθον κατὰ τὴν μεσημβρίαν.
'Ἐδῶ σπουδαῖον πρόγευμα τὸν κόσμον περιμένει
καὶ τρώγουσι τετρακόσιοι σχεδὸν προσκεκλημένοι.

Καὶ ἤρχισεν ἐν ἀκαρεῖ τῶν ποτηριῶν ὁ κρότος...
'Ὑπὲρ τῶν βασιλείων μὲς ὁ Δούμας πίνει πρῶτος,
καὶ ὁ Λομβάρδος ἀπαντᾷ ἄλλ' ἐν βοῇ μεγάλη,
διότι ἐρητόρευαν ἐπὶ συγχρόνως ἄλλοι !...
'Ὑπὲρ τοῦ Δούμα πρόποσις τοῦ Κόκκου ζωνρὰ
ἐγένετο ἀποδεκτὴ μὲ ζήτω καὶ οὐρά.

Καὶ τώρα 'στὴν Πιστωτικὴ καθεὶς ἡμῶν ὀφείλει
θερμὰ συγχαρητήρια ἐμμέτρως ν' ἀποστείλῃ,
διότι, ὡς γνωρίζετε, κεφάλαια σπουδαῖα
τῆς ἀπερρόφησεν αὐτὴ ἡ ἔθνικὴ ἰδέα.
Πλὴν τούτου εἰς τὸ γεῦμα τῆς οἱ καλεσμένοι μόνοι
βεβαίως θὰ τῆς ἔφαγαν ὀλόκληρο βαγόνι.